

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Realismer i norsk samtidsprosa

van der Poll, S.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
van der Poll, S. (2009). *Realismer i norsk samtidsprosa*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

FORORD

“Realisme”, begrepet kan lyde gammeldags eller til og med akterutseilt, men jo lenger man arbeider med realisme, desto tydeligere blir det: Realisme (eller realismer) har ikke gått ut på dato, og kjedelig er den i hvert fall ikke. Det var realismen(e)s tilsynelatende trygge posisjon i den norske samtidslitteraturen som dannet utgangspunktet for denne avhandlingen.

Å skrive en avhandling om samtidslitteratur kan være synonym med å bevege seg på gyngende grunn, Ibsen eller Hamsun er fastere for den saks skyld, men – og det er ikke ubetydelig når en skriver en avhandling om norsk litteratur på kontinentet – det er nettopp denne samtidslitteraturen som når fram til mine landsmenn og -kvinner. Det er en levende litteratur, noe som bokstavelig er blitt illustrert av at flere forfattere har kommet til Amsterdam og holdt foredrag, blant dem Lars Saabye Christensen, Hanne Ørstavik, Jon Fosse, Johan Harstad og Karl Ove Knausgård. Disse besøkene satte meg i stand til å stille forfatterne spørsmål om prosjektene deres og har bidratt til å kaste nytt lys over forfatterskapene.

Samarbeidet med studentene har vært en annen viktig faktor i skriveprosessen. Dette samarbeidet har gitt meg muligheten for å diskutere romanene og teoriene omkring samtidslitteraturen og disse diskusjonene har flere ganger tvunget meg til å formulere mer presist eller tenke grundig gjennom realismen nok en gang. Selve undervisningen har resultert i at tiden jeg hadde til disposisjon for skrivningen har vært svært begrenset og ikke minst fragmentert, men det har også medført at jeg, i motsetning til mange andre, aldri har erfart arbeidet som ensomt.

Det å sitte og skrive mer eller mindre isolert fører med seg en vanskelighet: Jeg har flere ganger opplevd at avstanden mellom Amsterdam og Norge – Internettet, flyselskapene og telefonforbindelsene til tross – kan være stor. Takket være venner som Helene Grønlien og Petter Egesund og ikke minst min kjære veileder Pål Bjørby ble jeg holdt oppdatert om utgivelser, artikler og anmeldelser som jeg ellers hadde gått glipp av og som er helt nødvendige når en skriver om samtidslitteraturen.

Det er flere som jeg vil takke for deres oppmuntring og støtte. Mange takk til min veileder Henk van der Liet, ikke bare fordi han satte meg i stand til å skrive avhandlingen og vernet stillingen min ved flere anledninger, men også for en lynhurtig

kommentar til de innleverte kapitlene og for assistansen ved tekstens grafiske formgivning.

Takk også til mine kollegaer Annelies van Hees og Lisette Keustermans for deres oppmuntring under skriveprosessen og for hjelpen da mine franskkunnskaper ikke strakk til. En spesiell takk til vår bibliotekar Caroline Godfried som ikke bare har lest hele manuskriptet men som uten å nøle har utbredt Universitetsbibliotekets rike samling hver gang jeg trengte en ny bok eller tidsskrift.

Takk også til mine korrekturlesere Marcus Ferley og Paul Nagtegaal som kom med kommentarer til henholdsvis det engelske og nederlandske sammendraget.

Størst takk skal Pål Bjørby ha. Først og fremst fordi han er en meget kyndig, inspirerende og dreven veileder som (øyensynlig) aldri ble lei av å lese og kommentere mine tekster med største presisjon, men også for at jeg fikk erfare veiledningstimene som har funnet sted på utelleglige kaféer i Brussel, Antwerpen, Amsterdam, Kristiansand og Bergen, som inspirerende og mest av alt: koselige (og da har jeg ikke ølet i sinne som støtt fulgte etter mange timer med diskusjon). Denne avhandlingen hadde aldri blitt til uten hans hjelp.